

הא לא קשיא רבי יהודה לא סבר לה כרבי עקיבא –

This is not a difficulty; ר"ע does not agree with ר"י

OVERVIEW

ע"ז and מוצש"ר of צד השווה through ר' יהודה stated that one receives מלקות for a מעשה ב' שאין בו.¹ We cannot refute the צד השווה by saying that both ע"ז and מוצש"ר are קנסא, for ר"י disagrees with ר"ע and maintains that עדים לאו שאין בו מעשה. Our תוספות discusses the view of ר"ע regarding מומין.

דאמר עדים זוממין קנסא הוא² -

"ר"ר does not agree with ר"ע who maintains that ע"ז is a קנסא (fine).

משמע הכא דלרבי עקיבא דאית ליה דעדים זוממין קנסא -

It seems from here that according to ר"ע who maintains ע"ז is a קגס -

לית ליה לאו שאין בו מעשה לוקין עליו דלא מצי יליף מהאי דינא³ -

He (ר"ע) does not maintain that בו מעשה לוקין עליו, since he cannot derive it through this צד השוה from where ר"י derives it.

תוספות asks:

וקשה דהא רבי עקיבא אמר (לקמן דף כא, ב) המקיים כלאים בכרם⁴ לוקה -

And there is a difficulty for ר"ע maintains, one who sustains כלאים in his vineyard receives - מלקות

ופירש בערוך דהיינו שמניח אותו בסוף⁵ שדהו כשמצאה זרועה⁶ דהוי לאו שאין בו מעשה⁷ -

And the ערוך explained that the meaning of כלאים בכרם is that the owner leaves the כלאים which he found planted, to remain at the edge of his field; which is a לאו שאין בו מעשה, so why should he receive מלקות according to ר"ע –

¹ Both by מוצש"ר and ע"ז they only spoke but did no action and nevertheless they receive מלקות.

² If we maintain that that ע"ר is a קנס (as is the מהה כה by (מוצש"ר) we can no longer derive that there is מלקות by א לאו if it is not a קנס, for we cannot derive any rulings from cases of קנס. See 'Overview'.

³ See footnote # 2. [It is apparent from this תוספות that it is ר' יעקב who argues with ר"י in our סוגיא but not עקיבא. See the marginal notes.]

⁴ See the גמרא there that (according to ר"ע) there is a prohibition for keeping and sustaining כלאים, which is derived from the פסוק (in יט, יט) (ויקרא [קדושים] יט, יט) which states תִּזְרַע פְּלִאִים וגו' לֹא שָׂדֶךְ פְּלִאִים שָׂדֶךְ לֹא; we interpret the words לא כלאים שֶׂדֶךְ, to mean that one may not allow his field to contain כלאים; he must uproot it. See 'Thinking it over'.

⁵ The רש"ש amends this to read בתן (instead of בסוף).

⁶ The owner found זרעים (grain or vegetables) growing in his vineyard which he did not plant. The זרעים in the vineyard is considered כלאים which must be uprooted.

⁷ Granted that the owner transgressed the לאו, for he should have uprooted the כלאים, but it is a לאו שאין בו מעשה (the owner did not do anything wrong), there should be no חייב מלקות.

תוספות offers an alternate interpretation of לוקה בכרם כלאים; not like the ערן:

לכך נראה דהמקיים כלאים בכרם היינו שעשה גדר סביב הכלאים:

Therefore it seems to תוספות **that** המקיים כלאים בכרם **means that** the owner **made a fence around the כלאים** (to protect the growth). Therefore he receives מלקות because now it is considered a מעשה; the building of the fence to promote the growth of the כלאים

SUMMARY

המקיים כלאים לוקה בכרם and the rule of לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו ר"ע maintains only when he did a מעשה (like building a fence to protect the כלאים).

THINKING IT OVER

המקיים כלאים לוקה ר"ע maintains from the גמרא later⁸ where it says that תניא המנכש והמחפה בכלאים לוקה רבי עקיבא אומר, however, the גמרא there actually reads, אף המקיים חיוב מלקות ר"ע maintains that there is a חיוב מלקות for כלאים. Perhaps ר"ע is מחדש that there is a לאו for כלאים, but not a חיוב מלקות?

---

⁸ כא,ב.

⁹ See footnote # 4.